

БОЙКО Володимир Семенович (20. 09. 1938, м. Маріуполь Сталін., нині Донец. обл. — 10. 06. 2015, там

само) — інженер-металург. Народний депутат України (від 2002). Герой України (2003). Державна премія України в галузі науки і техніки (1999). Державні нагороди СРСР. Ордени «За заслуги» 3-х ступ. (1997, 1998, 2001), св. Володимира (2001), Данила Галицького (2006). Закін. Жданов. металург. інститут (1970). Від 1955 працював на Жданов. металург. заводі ім. Ілліча (нині ВАТ «Маріупол. металург. комбінат ім. Ілліча»); пройшов шлях від трубопровідника до нач. листопрокат. цеху, 1985–90 — нач. вироб.-розпоряд. відділу, водночас 1987–90 — заступник директора з виробництва, 1990–97 — ген. дир., 1997–2002 — голова правління — ген. дир., від 2002 — голова правління. Під його керівництвом реконструйовано листопрокат. цех № 1700, цех холод. прокатки, введено в експлуатацію нові вироб. потужності — машину безперерв. литва заготівель у конвертор. цеху, цеху із виробництва вапна.

[С. С. Сухоруков](#)

Бібліографічний опис:

Бойко Володимир Семенович / С. С. Сухоруков // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-36088>. — Останнє поновлення : 2016.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).